

रविवार, २८ जून ते शनिवार, ०४ जुलै, २०२०

‘इंटरनशिप एक अविस्मरणीय अनुभव’

आज जगावर कोरोना विषाणूने वैमान घातले आहे. सगळे जनजीवन विस्कळीत झाले आहे. सर्वांच्या मनात आता एकच विचार चालू आहे, की हे संकट केव्हा टळणार? आपण तर घरात बसून आहोत, परंतु आपल्या मधील अत्यावश्यक सेवेतील कर्मचारी जिवाची पर्वा न करता, या संकटाचा सामना करीत आहेत.

समाजामध्ये जमाला आले आहे, आपण समाजाचे एक घटक आहोत, समाजाचे आपणही काहीतरी देणं लागतो. हे लहानपणापासून ऐकत किंवा शिकत आलो आहोत. मी लहान असतांना सणा-मुदीला गावी जाताना नेहमीच पोलीस बांधवांना बंदोबस्तासाठी ऊभे असलेले पाहत आले आहे. तेव्हाही मला प्रश्न पडायचा, यांना नसेल का सण साजरे करावेसे वाटत, कुटुंबासोबत वेळ घालवावा, यासारखे असंख्य प्रश्न तेव्हाही होते. कायद्याचे शिक्षण घेतल्यानंतर कोर्ट प्रॅक्टिस चालू केली, परंतु समाजकार्याचे स्वप्न काही शांत बसू देत नव्हतं, म्हणून मग श्रीमती नाथीबाई दामोदर ठाकरसी महिला विद्यापीठ इथे समाजकार्य शिक्षणाला प्रवेश घेतला आणि प्रवास सुरू झाला. प्रथम महिला विद्यापीठात शिक्षण घेण्याची संधी मिळाली आणि खूप आनंदही झाला.

समाजकार्याचे शिक्षण घेत असताना समाजातील अनेक घटकांसोबत काम करण्याची संधी मिळते, यांमध्ये मी महिला, बालके, रुग्णालये व पोलीस प्रशासनासोबत आतापर्यंत काम केले आहे. आमच्या समाजकार्य विभागाकडून आम्ही 'कृतज्ञता' नावाने एक उपक्रम चालू केला आहे. यांमध्ये रक्षाबंधनाच्या निमीताने आम्ही गडचिरोली येथील जवानांना राख्खा पाठविल्या व ठाणे ग्रामीण पोलीस यांच्या सोबतही रक्षाबंधनाचा कार्यक्रम केला. पोलीस बांधवांप्रती असलेली कृतज्ञता व्यक्त करण्याची मला मिळालेली ही पहिलीच संधी होती. मला वाटत आलेली काळजी किंवा पोलीस प्रशासनाविषयी असलेली कृतज्ञता या निमीताने मला त्यांच्या समोर मांडण्याची संधी मिळाली. चार शब्द बोलण्याएवढा वेळ होता परंतु चाराचे दहा शब्द केव्हा झाले कळलेच नाही, मी फक्त बोलतच होते. रक्षाबंधनाचा हळवा क्षण प्रत्येक पोलीस बांधवाच्या हाताला राखी बांधली गेली होती, खरं सांगायच तत पोलीस भावांच्या चेहऱ्यावरचा आनंद व समाधान बघून खूप छान वाटत होते. यानंतर असे खूप उपक्रम आम्ही आजही करत आहोत.

समाजकार्य विभागाकडून इंटरनशिप साठी पुन्हा एकदा पोलीस प्रशासनासोबत काम करण्याची संधी

-विजयता मदन पाटील,
एस.एन.टी.टी. महिला विद्यापीठ, मुंबई
समाजकार्य विभाग

मिळाली. हा आनंद गगनात मायेनासा होता. परंतु एकच महिन्याचा कालावधी मिळणार होता, त्यामुळे थोडे वाईट ही वाटत होतं. इंटरनशिपचा पहिला दिवस ठाणे ग्रामीण पोलीस मुख्यालयात भेट ठरली होती. होम डी.वाय.एस.पी.अशोक नाईक सरांसोबत भेट झाली आणि सरांची पहिली प्रतिक्रिया होती, भाषण केलेली मुलगी तुच ना? म्हंटल हो सर. यातच सगळं मिळालं होतं आणि माझा महिनाभर काम करण्याचा ऊत्साह दिगुलीत झाला होता. ठाणे ग्रामीणचे अतिरिक्त पोलीस अधिक्षक संजयकुमार पाटील सर यांच्या मार्गदर्शनाखाली आम्ही 'जागृती उपक्रम' राबविण्याचे ठरविले, शाळा, कॉलेज व समुदाय यांच्यासोबत जनजागृतीपर कार्यक्रम घ्यायचे. यांमध्ये महिला सुरक्षा, महिलांचे कायदे, स्त्री-पुरुष समानता, बालकांचे हक्क, सावकर गुन्हे या विषयांवर कार्यक्रम घेतले. यांमध्ये पोलीस प्रशासनासोबत काम करण्याचा उद्देश एकच होता की, समाज आणि पोलीस प्रशासन यांच्यामध्ये जी पोकळी आहे ती भरून काढणे. आम्ही जेव्हा शाळा, कॉलेज मध्ये गेलो तेव्हा पोलीस बांधवांना सोबत घेऊन जेणेकरून पोलीस बांधव मुलांसोबत संवाद साधतील आणि मुलांच्या मनातील भीती कमी होईल. आम्ही जास्तीत जास्त आश्रमशाळांमध्ये पोहोचण्याचा प्रयत्न केला, पोलीस स्थापना दिना निमीताने पोलीस प्रशासन राबवत असलेल्या सर्व कार्यक्रमांमध्ये आम्हाला सहभागी होण्याची संधी मिळाली. याच निमीताने भिवंडी तालुका पोलीस पाटील यांची सभा आयोजित केली होती, यामध्ये सहभाग घेता आला, इथे जेव्हा आम्ही जागृती उपक्रमाबद्दल सांगितले तेव्हा प्रतिसाद खूप मोठा होता. आणि यानंतर आम्हालाच भीती वाटत होती की इतक्या सर्व शाळांमध्ये आपण कसे पोचणार आहोत? या एक महिन्याच्या कालावधीत मी आणि माझ्या मैत्रिणी रोज लवकर उठून घरातून बाहेर पडावचो की आज या शाळेत पोहोचायचं आहे, यासाठी आम्हाला आदल्याच दिवशी त्या त्या डिक्जिन मधील वरिष्ठ अधिकाऱ्यांसोबत बोलून ठरवायं लागायचं की कोणत्या शाळेमध्ये जाऊ शकतो, कारण मुलांच्या अभ्यासाच्या वेळा सोभाळून सत्र ठरवायचं असं ठरलं होतं. या रितीने रोजचं सत्र ठरवून महिना भर आम्ही ऊत्साहाने काम केले. या मधून असे जाणवले की शाळा आणि

कॉलेज मध्ये असे उपक्रम कायम चालू असावेत, विशेषतः ग्रामीण भागांमध्ये आम्हाला जास्त गरज दिसून आली. याचबरोबर पोलीस बांधवांसोबत ही कार्यक्रम केले यांमध्ये 'बालस्नेही पोलीस' बालकांचे हक्क कोणते? बालक म्हणजे नक्की काय? बालकांसोबत कसे वागावे? याविषयी पोलीस बांधवांसाठी मार्गदर्शन सत्र आयोजित केले होते, महिला दक्षता समिती मधील महिलांसाठी मार्गदर्शन मेळावे, पोलीस बांधवांसाठी मार्गदर्शन मेळावे, वासाटी उप निरीक्षक स्वाती जगतप येंद्रमच सहकार्य खूप छान मिळाले. ठाणे ग्रामीण पोलीस मुख्यालयात पोलीस बांधवांसाठी आम्ही 'नेत्र तपासणी' शिबिराचे आयोजन केले होते, यामुळे शिबिर आयोजित करण्यासाठी लागणाऱ्या गोष्टी शिकव्यास मिळाल्या. या शिबिराला आमच्या समाजकार्य विभागाच्या प्रमुख डॉ.आशा पाटील मंडेम यांनी आवर्जून भेट दिली, इंटरनशिपच्या कालावधी मध्ये विभाग प्रमुख स्वतः येऊन भेट देणं ही माझ्या टीमसाठी व माझ्यासाठी आनंदाची पर्वणीच होती. या पद्धतीने आम्ही महिनाभर असेच अनेक उपक्रम राबविले. संपूर्ण ठाणे ग्रामीण मध्ये जितक्या ठिकाणी शक्य होईल तितक्या ठिकाणी पोहोचण्याचा प्रयत्न केला. यांमध्ये समाजकार्य विभागाचे सहव्यवस्थापक अमेय महाजन सरांचे मोलाचे मार्गदर्शन लाभले आणि ठाणे ग्रामीण पोलीस प्रशासनाकडूनही वेळोवेळी सहकार्य मिळाले. असे म्हणतात की, काही करावचं असेल तर मनापासून इच्छा हवी. माझी पोलीस बांधवांप्रती असलेली कृतज्ञता मला अशा रितीने पूर्ण करता आली, यांमध्ये मी आवर्जून उद्देख करेन, पोलीस बांधवांना आपापली कामे असतात, परंतु समाजासाठी आणि खूप काम करण्याची इच्छा जागृती उपक्रमांमुळे आम्हाला त्यांच्यामध्ये दिसून आली. ठाणे ग्रामीणच्या पाचही डिक्जिन आणि ठाणे ग्रामीण पोलीस मुख्यालय यांच्याकडून आम्हाला सकारात्मक प्रतिसाद मिळाला, यामुळे एक महिन्याची इंटरनशिप अविस्मरणीय ठरली.

आजच्या संकट काळात अत्यावश्यक सेवेतील सर्वच बांधू-भगिनी लढा देत आहेत, आपणही आपल्यापारिने करूयात आणि ईश्वरचरणी प्रार्थना करूयात की हे संकट लवकरात लवकर टळू दे.

○○○

माझे नाव अश्विनी शांताराम गायकवाड. मी समाजकार्य विभागाची विद्यार्थिनी आहे. समाजकार्य विभागात शिकत असताना मला विविध क्षेत्रात काम करण्याची संधी मिळाली जसे की, स्वयंसेवी संस्था, हॉस्पिटल इत्यादी. त्याच बरोबर ग्रामीण अध्ययन शिबिर हो दरवर्षी प्रमाणे या वर्षी देखील आयोजित करण्यात आली होती. आमची ग्रामीण अध्ययन शिबिर जव्हार मोखडा तालुक्यात नेण्यात आली होती. मला आदिवासी समाजासोबत काम करण्याची संधी पहिल्यांदाच लाभली. काम करत असताना विविध तऱ्हेच्या समस्या मला आढळून आल्या, जसे की कुपोषण, बाल विवाह या तऱ्हेच्या समस्या मला तिकडे आढळून आल्या. त्या समस्यांवर काम करण्याची इच्छा माझ्या मध्ये निर्माण झाली. तसेच ग्रामीण अध्ययन शिबिरामध्ये एम. एन. डी. टी. महिला विद्यार्थिनींनी व शिक्षकांनी नगरपरिषदेमध्ये TEA WITH CEO ही संकल्पना राबवण्यात आली. व त्याचबरोबर शासनासोबत काम करण्याची इच्छा देखील माझ्यामध्ये होती. ही इच्छा साध्य करण्यासाठी असेच महाजन सरांनी मार्गदर्शन केले. समाजकार्य विभागाच्या अभ्यासामध्ये एक महिन्याची इंटरशिप (Internship) द्वारे जव्हार ह्या तालुक्यामध्ये आदिवासी समाजाच्या समस्या जाणून घेऊन निराकरण करण्याची संधी इंटरशिपद्वारे मला मिळाली. शासनापर्यंत आम्ही आदिवासी समाजामध्ये सोयीसकराच्या लोकांपर्यंत पोहचू शकत होतो. यासाठी जव्हार नगरपरिषदेमध्ये जाण्याचा निर्णय असेच महाजन सरांनी व माझ्या मैत्रिणींनी

समाजकार्य विभागाकडून शासनापर्यंतचा प्रवास...!

निवडला. आम्ही समाजकार्य विभागाचा पहिला वर्ग होतो जो शासनासोबत काम करणार होतो. त्यासाठी समाजकार्य विभागाच्या आज्ञा पाटील यांचे देखील आम्हाला सहकार्य लाभले.

TEA WITH CEO ही संकल्पना मोठ्या प्रमाणात राबवण्यात आली तर TEA WITH CEO मध्ये वेगवेगळ्या प्रकारच्या गटांना घेऊन त्यांच्यासोबत संवाद साधावयाचा, जसे की ज्येष्ठ नागरिक संघटना, महिला बचत गट, कॉलेजचे विद्यार्थी डॉक्टर, वकील ह्या गटांची नगरपरिषदेच्या मुख्याधिकाऱ्यांची मिटिंग घेतली गेली. व त्या गटांना नगरपरिषदेकडून असणाऱ्या अपेक्षा, असणारे प्रश्न, समज-गैरसमज इ. खोलवर जाऊन त्यांचे निर्मूलन केले. जव्हार अजून चांगल्या प्रकारे कसा विकसित होईल व विकसित करण्यासाठी स्व-नवीन कल्पना तरुण, प्रौढ, वयस्कर या गटांकडून नव-नवीन कल्पना जाणून घेतल्या. जेव्हाकडे जव्हारच्या स्थानिक रहिवाश्यांना उत्पन्नचा स्रोत निर्माण होईल यासाठी समाजसेवक विद्यार्थी धोड्याकार लावला. जव्हारला पर्यटन स्थळ बनवणे हे प्रत्येक नागरिकांचे स्वप्न आहे व ते स्वप्न साकार करण्यासाठी नगरपरिषदेच्या

मार्केट समाजकार्य विभागाचे विद्यार्थिनी म्हणून आम्ही धोडासा हलभार लावला. आणि त्यांचे स्वप्न लवकरच पूर्ण होईल ही अपेक्षा करतो. त्याचबरोबर ग्रामीण ठिकाणी ओला कचरा ही संकल्पना पूर्वीपासून राबत होती. ह्या संकल्पनेवर आम्ही अधिक भर देऊन ही संकल्पना जव्हार तालुक्यातील बॉर्डरमध्ये राबवण्यात आली. तसेच किशोरवयीन मुलींसाठी मासिक पाळी, चांगला स्पर्श, बॉईट स्पर्श (good touch bad touch) ह्या बाबत शाळेमध्ये जनजागृती केली गेली. तसेच माझ्या निरीक्षणास आले की सर्फाई कामगार त्यांच्या आंगोघाबाबत निष्काळजीपणा करत होते. हे दिसून आले त्यासाठी सर्फाई कर्मचाऱ्यांच्या आरोग्य तपासणी करण्यात आली.

TEA WITH CEO ही संकल्पना आजदेखील जव्हार तालुक्यात मोठ्या प्रमाणात राबत आहे. TEA WITH CEO ह्या संकल्पने अंतर्गत एक समाजकार्य शाखेची विद्यार्थी म्हणून मला बऱ्याच विविध तऱ्हेच्या गोष्टी शिकायला मिळाल्या. वेगवेगळे अनुभव मिळालेत. तसेच स्वतःहामध्ये विविध तऱ्हेचे बदल झाले जसे की एक मुख्याधिकाऱ्याला सामाजिक, आर्थिक, धार्मिक,

राजकीय वा सगळ्या बाबींचा बरकराईन विचार करायला शिकले. त्याचबरोबर समाजामध्ये जनजागृती करत असताना आत्मविश्वास वाढला. समुदायामध्ये कशा प्रकारे काम करायला हवे हे शिकायला मिळाले. शासन हे आपले काम हे अत्यंत गंभीररित्या पार पाडत असते. त्यांचे काम हे अत्यंत धाडसाचे आहे हे तेथे शिकायला मिळाले. एखादी समस्या असेल त्या समस्यांवर मात करण्यासाठी नकारात्मक व धाड्यात सकारात्मक ही अत्यंत महत्त्वपूर्ण ठरते. कोणतेही प्रकारची समस्या आली तरी देखील सकारात्मकता देखणे हे मला जव्हार नगरपरिषदेमध्ये शिकायला मिळाले.

जव्हार नगरपरिषदेमध्ये काम करत असताना मुख्याधिकारी अँडहोकेट प्रसाद बोरकर सरांनी आम्हाला नेहमी सहकार्य केले व आमची मते जाऊन घेऊन त्याबद्दल आम्हाला महत्त्व समजावून सांगितले. त्याबरोबर नगरपरिषदेतील कर्मचारी उत्तम सेवाळे सर, अखिलराव कोतवाल सर, कुमाल दयने, रुबि कारभारी यांची देखील तेवढीच महात्वाची भूमिका आहे. यांनी देखील आम्हाला खूप चांगल्या प्रकारे सहकार्य केले. तसेच शेजारचे काका असो किंवा

-अश्विनी शां. गायकवाड,
एम. एन. डी. टी. महिला
विद्यार्थी, मुंबई
समाजकार्य विभाग (MSW) २ र्व

समोरची मायली यांनी कधी आम्हाला आम्ही जव्हारचे नाही आहोत असे कधी भासवून नाही दिले. तसेच जव्हारच्या छोट्या मुलांनी आम्हाला नकळत बालरणात घेऊन गेले व आमचे बालरण आम्हाला पुन्हा एकदा जगायला मिळाले. तुमच्या सर्वोत्तरे खर्ची आम्हाला लाभले हे आमचे नाशिवच. तसेच जव्हारच्या छोट्यापणा तालुक्यातून आम्ही खूप आठवणी घेऊन आलो. तसेच ह्या आठवणी आम्ही कधीच विसरू शकणार नाही.

जव्हार नगरपरिषदेमध्ये काम करण्याचा अनुभव हा अविस्मरणीय होता. तसेच माझ्या अनुभवाने मला असो वाटते की प्रत्येक समाजकार्य विभागाच्या विद्यार्थिनीने शासनासोबत काम करण्याचा अनुभव घ्यावा.

समाजकार्य शिक्षणातून... एका संपन्न व्यक्तिमत्त्वाकडील वाटचाल..!

-धनश्री शंकर धनाबडे
एस.एन.डी.टी. महिला विद्यापीठ, मुंबई
समाजकार्य विभाग (MSW) ५ वे

मी धनश्री शंकर धनाबडे, सध्या मी एस.एन.डी.टी. महिला विद्यापीठ मुंबई येथे समाजकार्य विभागाची विद्यार्थिनी आहे. तसेच मी सध्या समाजकार्याच्या अंतिम टप्प्याला वेऊन पोचली आहे.

समाजकार्याचा दोन वर्षांचा प्रवास हा अत्यंत वेगळा व शिकवण देणारा होता. समाजकार्य म्हणजे लोकांच्या हितासाठी लोकांना केलेली मदत होय. ज्यावेळी मी समाजात लोकांमध्ये जाऊन काम करत होती तेव्हा माझा संबंध प्रशासनासोबत आला. प्रशासनामध्ये पोलिस हे प्रमुखाने आणली भूमिका बजावत असताना त्यांचे जे अहोरात्र काम करणे, जेथे समस्या तेथे पोलिस प्रशासन तसेच रेल्वे स्टेशनसारख्या ठिकाणी, जे मुले १८ वर्षांच्या आतील आहेत, जे घरातून पळून येतात किंवा मुले काढतात त्यांना पोलिस जाड व GWC समोर हजर करतात. जर एखादा मुलगा मुंबईच्या बाहेरील असेल तर त्याला घरी नेण्याची जबाबदारीदेखील पोलिसावर असते. आपल्या सर्वसामान्य लोकांना पोलिस प्रशासनाचे काम माहितीदेखील नसते. आपण फक्त पोलिसांचा राग करतो. परंतु, जवळून पाहिले तर पोलिस प्रशासनाची भूमिका अत्यंत जबरदस्तीची आहे. आणि ही पोलिसांची भूमिका मला विद्यार्थी समाजसेवक असताना लक्षात आली. त्यामुळे पोलिस प्रशासनासाठी 'कृतज्ञता दिन उत्सव' ठरणे ग्रामीण पोलिसांसोबत साजरा करण्यात आला. आपल्या समाजासाठी अहोरात्र कर्तव्य बजाविणाऱ्या पोलिस बांधवांकरिता समाजकार्याची

विद्यार्थिनी म्हणून पोलिसांना धन्यवाद पत्र आणि मुलाखाचे फुल देऊन त्यांच्याप्रति आपली कृतज्ञता व्यक्त केली. त्यांचेकडोकर एडिशनल. एस. पी. सर त्यांचादेखील कृतज्ञता दिन उत्सवात सहभाग होता. त्यांच्यामधील असलेली सकारात्मकता आम्हाला दिशून आली. कोणत्याही प्रकारची समस्या असे किंवा संकट सकारात्मक विचार ठेवणे हे एडिशनल. एस. पी. सराकडून शिकायला मिळाले.

समाजकार्याचे शिक्षण घेत असताना विविध तऱ्हेच्या गैर सरकारी संस्थांसोबत काम करण्याची संधी मिळाली. त्यांचेकडोकर 'ग्रामीण अध्ययन शिबिर' देखील पार पाडली. ही ग्रामीण अध्ययन शिबिर जव्हार, मोखाडा या ठिकाणी होती.

ग्रामीण भागात काम करण्याची संधी पहिल्यांदाच मिळाली. आदिवासी समाजात जवळून पाहण्याची व त्यांच्यासाठी काम करण्याची ती सुवर्ण संधी ठरली. आदिवासी समाज हा घंघित राहिला गेला होता. त्यांना रोजच्या जीवनात वेगाने समस्या, चालविवाड, कुपोषित इ. अशा समस्या जवळून पाहण्याला मिळाले व आरोग्यनसारखा संस्था आदिवासी समाजाच्या समस्येवर काम करत आहे. तसेच १५ दिवसांमध्ये आम्हाला विद्यार्थी समाजसेवक म्हणून आमच्यासाठी विविध साधने आवांजून केले होते. जसे चाली पेंटिंग सत्र, डी.वाय.एस.पी. सारांभे सत्र, पुढारी मृतपत्राचे संपादकांचे सत्र, जिंदगा हासिलताचे सत्र, तसेच सध्या व्यवसायिक समाजसेवक म्हणून काम करणार भूषण बांधे सत्र, असे विविध सत्र पार पाडले. तसेच

Tea with CO ही संकल्पना एस.एन.डी.टी. महिला विद्यापीठातील समाजकार्याच्या विद्यार्थिनींनी आणवतात आणली व आज ही संकल्पना जव्हार तालुक्यात राबवली जात आहे.

आदिवासी समाजाची जपलेली संस्कृती असा किंवा चाली पेंटिंग यांचा आनंद आम्हाला घेण्याला मिळाला. आदिवासी समाजातील लोक हे मावाजू आहेत. तसेच आयुष्ये स्वगत अत्यंत उत्साहाने घरा-घरातून होत असे. १५ दिवस जव्हार, मोखाडापासून अत्यंत सकारात्मकतेने व उत्साहाने गेले. 'ग्रामीण अध्ययन शिबिर' ही अधिमणीय व काही व विमरणाची ठरली. तसेच एस.एन.डी.टी. महिला विद्यापीठातील समाजकार्य विभागाच्या विद्यार्थिनींकडून व शिष्यकडून जव्हार तालुक्यातील 'बलदेवाचा पाठा' येथे पुरवक पेढी घालू करण्यात वेगार आहे.

व्यवसायिक समाजसेवक म्हणून समाजात विविध तऱ्हेच्या नेकरीच्या संधी उपलब्ध आहेत जसे की, हासिलत, सरकारी नेकरीमध्ये विविध तऱ्हेच्या संधी जसे की, चालनचाल समिती. तसेच गैरसरकारी संस्था (NGO), प्रशासनासोबतदेखील जगा निष्पत्त्याची सक्कल आहे, असा विविध ठिकाणी नेकरीच्या संधी उपलब्ध आहेत. मी MSW च्या अंतिम टप्प्यात वेऊन पोचली आहे. दोन वर्षांच्या वाटचालीमध्ये एक समाजसेवक म्हणून माझा स्वतःमध्ये आत्मविश्वास, सकारात्मक, संवाद साधने स्वतःमध्ये विकास झाला आहे. ○○○

CM K

एसएनडीटी विद्यार्थिनीची लोकसहभागातून पर्यावरण सेवा

। मुंबई । प्रतिनिधी ।

पालघर जिल्ह्यातील विक्रमगड तालुक्यातील निसर्गाच्या सात्रिध्यात वसलेल्या पोचाडे गावातील एसएनडीटी महिला विद्यापीठाच्या समाजकार्य विभागात शिकत असलेल्या विजया गवळी या विद्यार्थिनीने तिच्या गावातील आदिवासी बांधवांना एकत्र करून सुमारे विविध प्रकारच्या ३० प्रजातींचे वृक्षारोपण करून एक वस्ती पातळीवर कार्य करण्याचा वस्तुपाठ घालून दिला आहे.

सध्या लॉकडाऊनच्या काळात समाजकार्य अभ्यासक्रमात समुदाय संघटन या विषयातून वस्ती पातळीवर कसे कार्य करायचे, हे विजया गवळी शिकली होती; परंतु तिच्यातील सामाजिक कार्यकर्ता तिला स्वस्थ बसू देत नव्हता आणि या सामाजिक उपक्रमाला मूर्त स्वरूप देण्याचा निर्णय घेतला. या सामाजिक उपक्रमात

क्षेत्रकार्य पर्यवेक्षक रत्नाकर खैर यांनी वेळोवेळी मार्गदर्शन केले. समाजकार्य अभ्यासक्रमाचे वैशिष्ट्य म्हणजे, समाजातील दुर्लक्षित घटकांसाठी तसेच संवेदनशील विषयांवर अभ्यास करून उपाययोजना करणे आणि विभागातर्फे विद्यार्थिनींना सतत प्रोत्साहन दिले जाते, असे विभागप्रमुख प्रा. डॉ. आशा पाटील यांनी व्यक्त केले.

जाहीर सूचना

एस.एन.डी.टी महिला विद्यापीठच्या समाजकार्य विभागाच्या विद्यार्थिनीची लोकसहभागातून पर्यावरण सेवा

पालघर जिल्ह्यातील विक्रमगड तालुक्यातील निसर्गाच्या सान्निध्यात वसलेल्या पोचाडे गावातील एस.एन.डी.टी महिला विद्यापीठच्या समाजकार्य विभागात शिकत असलेल्या कु. विजया गवळी ह्या विद्यार्थिनीने

तिच्या गावातील आदिवासी बांधवांना एकत्र करून सुमारे विविध प्रकारच्या 30 प्रजतींचे वृक्षारोपण करून एक वस्ती पातळीवर कार्य करण्याचा वस्तुपाठ घालून दिला आहे.

सध्या लॉकडाऊन च्या काळात समाजकार्य अभ्यासक्रमात समुदाय संघटन ह्या विषयातून वस्ती पातळीवर कसे कार्य करायचे हे विजया गवळी शिकली होती परंतु तिच्यातील सामाजिक कार्यकर्ता तिला स्वस्थ बसू देत नव्हता आणि ह्या सामाजिक उपक्रमाला मूर्त स्वरूप देण्याचा निर्णय घेतला.

ह्या सामाजिक उपक्रमात क्षेत्रकार्य पर्यवेक्षक श्री. रत्नाकर खैरे ह्यांनी वेळोवेळी मार्गदर्शन केले. समाजकार्य अभ्यास क्रमाचे वैशिष्ट्य म्हणजे समाजातील दुर्लक्षित घटकांसाठी तसेच संवेदनशील विषयांवर अभ्यास करून उपाय योजना करणे आणि विभागा तर्फे विद्यार्थिनिंना सतत प्रोत्साहन दिले जाते असे विभागप्रमुख प्रा. डॉ. आशा पाटील यांनी व्यक्त केले.